

KISA ÖZET

İntihar, Antik Çağ'dan günümüze kadar din, felsefe, ahlak ve hukuk çerçevesinde tartışılan önemli bir konu olmuştur. İntihar, geçmişte lanetlenen bir davranış olarak kabul edilmiş ve intihar eden kişilerin bedenleri üzerinde bazı cezalar öngörülmüştür. Toplumsal dinamiklerin değişmesiyle intihara yönelik bakış açısı da zaman içerisinde değişmiş ve bu değişim hukuk kurallarına yansımıştır. Nitekim modern ceza hukuku sistemlerinde intihar veya intihar teşebbüs suç olmaktan çıkartılmıştır. Bu nedenle, başkasını intihara yönlendiren failin herhangi bir cezai sorumluluğu olmayacaktır. Bu durumun önlenmesi amacıyla çoğu ülke kanunlarında, intihara azmettirme, teşvik etme veya yardım etme şeklindeki hareketlerle bir başkasının hayatını yok etmeye yönelik her türlü eylem suç kabul edilmiştir.

Hukukumuzda bu tür eylemler ilk olarak 765 sayılı mülga Türk Ceza Kanunu'nun 454. maddesi ile oldukça yetersiz bir şekilde düzenlenmiştir. Buna karşın, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun "İntihara Yönlendirme" kenar başlığına sahip 84. maddesi daha detaylı tanzim edilmiştir. İntihara yönlendirme suçunun 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda "Hayata Karşı Suçlar" başlığı altında düzenlenmiş olması dahi ne kadar önem arz ettiğini göstermektedir. Karşılaştırmalı hukukta intihara yönlendirme suçunun yardımcı intihar ve ölme hakkı ile değerlendirildiği görülmektedir. Ülkemizde bu yönde bir düzenleme olmaması ise sorun teşkil etmektedir.

Bu tez çalışmasında, Türk Ceza Kanunu'nun "İntihara Yönlendirme" kenar başlığına sahip 84. maddesi, yaşam hakkı ve ölme hakkı çerçevesinde irdelenmiş ve suçla ilgili güncel sorunlar ve çözüm önerilerinin açıklanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İntihar, intihara yönlendirme, intihara azmettirme, intihara yardım, ölme hakkı.

ABSTRACT

Suicide has been an important issue that has been discussed within the framework of religion, philosophy, morality and law since ancient times. In the past, suicide was considered a cursed behavior and some punishments were prescribed on the bodies of people who committed suicide. With the change in social dynamics, the perspective towards suicide has also changed over time and this change has been reflected in the rules of law. As a matter of fact, suicide or attempted suicide has been decriminalized in modern criminal law systems. Therefore, the perpetrator who directs another person to commit suicide will not be held criminally liable. In order to prevent this situation, the laws of most countries criminalize any act of instigating, encouraging or assisting suicide, as well as any act aimed at destroying the life of another person.

In our law, such acts were first regulated inadequately under Article 454 of the abrogated Turkish Criminal Code No. 765. On the other hand, Article 84 of the Turkish Criminal Code No. 5237, which has the subtitle "Inducement to Suicide", is regulated in more detail. The fact that the crime of directing suicide is regulated under the title of "Crimes Against Life" in the Turkish Criminal Code No. 5237 shows how important it is. In comparative law, it is seen that the crime of directing suicide is evaluated with assisted suicide and the right to die. The fact that there is no such regulation in our country poses a problem.

In this thesis, Article 84 of the Turkish Criminal Code, which has the subtitle "Inducing Suicide", is analyzed within the framework of the right to life and the right to die, and it is aimed to explain the current problems and solution proposals regarding the crime.

Keywords: Suicide, suicidal orientation, entuse to suicide, assisted suicide, right to die.